

20 ก.ค. 2565

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๒๖๖/๒๕๖๑
คดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๒๖๕/๒๕๖๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๓ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง { นายธนวัชร ศรีแสนย ผู้ฟ้องคดี
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ ที่ ๑
คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดปทุมธานี
(อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ เดิม) ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ บ. ๑๕๕/๒๕๕๘
หมายเลขแดงที่ บ. ๑๕๔/๒๕๖๑

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า เมื่อครั้งผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
ตำแหน่งรองผู้อำนวยการโรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ ได้รับความ
เดือดร้อนเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ ที่ ๑๕๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ลงโทษ
ตัดเงินเดือน โดยให้เหตุผลว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ
แบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล
โดยถือประโยชน์สูงสุดของผู้เรียนตามมาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ไม่ประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน

/ชุมชน...

เรื่อง แจ้งผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้ฟ้องคดีไม่ได้กล่าวหาใครว่ากระทำการทุจริตหรือชี้หน้าหรือมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม ผู้ฟ้องคดีไม่ได้กระทำความผิดวินัยตามที่ถูกกล่าวหา และได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพอย่างเคร่งครัด ไม่ขัดต่อกฎหมาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เพิกถอนคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ ที่ ๑๕๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ที่ลงโทษตัดเงินเดือนของผู้ฟ้องคดี

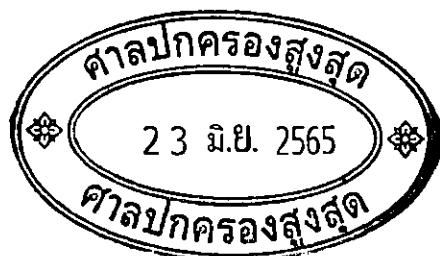
ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้บริหารราชการในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ และเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา โดยมูลเหตุพิพาทสืบเนื่องจากผู้อำนวยการโรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง (นายชุมพล ยอดเจริญ) ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นต้นของผู้ฟ้องคดีได้รายงานพฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีว่าเป็นอุปสรรคต่อการบริหารงานภายในโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ จึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงซึ่งต่อมาคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมีความเห็นว่า กรณีดังกล่าวมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรงผู้ฟ้องคดี ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ ที่ ๔๐๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ และคณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนตามกฎหมาย ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนและพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ แล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าวผู้ฟ้องคดีมีความผิดทางวินัยจริง พร้อมเสนอให้ลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดี ร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๑ เดือน ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาสำนวนการสอบสวนแล้ว เห็นว่า พยานหลักฐานรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีมีความผิดทางวินัยตามความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนและระดับโทษที่เสนอก็กสมควรแก่กรณีความผิดแล้ว อีกทั้งเป็นระดับโทษที่อยู่ในอำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๔๙ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ ที่ ๑๕๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดี ร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๑ เดือน ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าว จึงยื่นหนังสืออุทธรณ์ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ ต่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ ซึ่ง อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพิ่มเติม ปรากฏตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ ที่ ๒๕๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ และได้ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐาน หลังจากนั้น อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ มีมติในคราวประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ยกอุทธรณ์

/ของผู้ฟ้องคดี...

ของผู้ฟ้องคดี เนื่องจากเห็นว่า การสั่งลงโทษถูกต้องและเหมาะสมกับความผิดแล้ว และมีหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ ที่ ศธ ๐๐๘๖/๒ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์แก่ผู้ฟ้องคดี ส่วนในการสอบสวน ผู้ฟ้องคดีได้ปฏิเสธว่า ไม่ได้ชี้หน้าและพูดจាក้าวร้าวต่อผู้อำนวยการโรงเรียนฯ ในการประชุมประจำเดือนมีนาคม ๒๕๕๕ แต่จากพยานที่ได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนไปในทิศทางเดียวกันเป็นส่วนใหญ่ว่า มีการชี้หน้าได้เถียงกันรุนแรงจริง แต่ไม่ได้บันทึกไว้เพราะเห็นว่าไม่ใช่สาระสำคัญในทางราชการ

สำหรับกรณีผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การลงนามรักษาราชการแทนผู้อำนวยการโรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง ตามหนังสือโรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง ที่ ศธ ๐๔๐๘๖.๐๓๔/๓๕๘ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เอกสาร ยื่นต่อธนาคารกรุงไทย จำกัด สาขารังสิต เพื่อขอตรวจสอบและขอสำเนาบัญชีเดินสะพัดบัญชีเลขที่ ๑๒๐ - ๑ - ๓๔๕๓๒ - ๔ เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากในวันดังกล่าวผู้อำนวยการโรงเรียนฯ ได้มาลงชื่อปฏิบัติราชการ แต่ได้ออกไปนอกโรงเรียน ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้รักษาราชการแทนตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ นั้น เห็นว่า แม้ในวันดังกล่าวผู้บริหารไม่ได้มาปฏิบัติหน้าที่ราชการ แต่ในทางนิตินัยยังถือว่าผู้อำนวยการโรงเรียนฯ ยังปฏิบัติราชการอยู่ที่โรงเรียนในวันนั้น หากมีเหตุการณ์ที่ไม่เรียบร้อยใดเกิดขึ้น ผู้อำนวยการก็ต้องรับผิดชอบตามอำนาจหน้าที่ อีกทั้งการลงนามในหนังสือดังกล่าวไม่มีเหตุผลของความเร่งด่วนและสามารถขอผู้อำนวยการกลับมาลงนามได้ ผู้ฟ้องคดีจึงปฏิบัติหน้าที่ราชการไม่เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาลโดยถือประโยชน์สูงสุดของนักเรียนตามมาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ส่วนกรณีผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การไปดำเนินการร้องทุกข์เพื่อดำเนินคดีกับผู้อำนวยการโรงเรียนฯ ในวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ ในข้อหาเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต เนื่องจากมีข้อตรวจพบในการตรวจสอบภายในของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ เกี่ยวกับการดำเนินโครงการอาหารกลางวันของนักเรียน มีการเบิกจ่ายเงินเกินจริงโดยได้เบียดบังเป็นผลประโยชน์ส่วนตนถือเป็นการยกยอกทรัพย์ และตามหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ ปช ๐๐๑๗/๒๑๗๓ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ ที่มีมติว่า การกระทำของผู้อำนวยการโรงเรียนฯ มีความผิดทั้งทางวินัยและทางอาญา การแจ้งความจึงเป็นไปเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของทางราชการโดยไม่มีเจตนาถลำแก่ง นั่น เห็นว่า หนังสือแจ้งข้อตรวจพบจากการตรวจสอบภายในเป็นการกำกับติดตามและแนะนำการปฏิบัติงานทางการเงินการพัสดุให้เป็นปัจจุบันและถูกต้องตามหลักราชการของหน่วยงานบังคับบัญชา และหนังสือข้อตรวจพบดังกล่าวได้แจ้งให้โรงเรียนเร่งดำเนินการตามข้อตรวจพบให้ถูกต้องตามระเบียบราชการ จึงน่าเชื่อว่าไม่มีการทุจริตในการดำเนินการโครงการอาหารกลางวัน

/ดังกล่าว...

ดังกล่าว ส่วนหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. เป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า เรื่องร้องเรียนดังกล่าว สำนักงาน ป.ป.ช. มีมติให้ส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัย และส่งให้พนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรคลองหลวง ดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต่อไป ตามมาตรา ๘๙/๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยมีได้หยิบยกเนื้อหาหรือ กระบวนการพิจารณาความผิดมากล่าวถึง เพราะยังไม่เข้าสู่กระบวนการสอบสวนแต่อย่างใด การที่ผู้ฟ้องคดีนำกระบวนการดังกล่าวมาเป็นข้ออ้างเพื่อกล่าวหาดำเนินคดีผู้บังคับบัญชาและ เพื่อนร่วมงานว่า กระทำความผิดทั้งทางวินัยและทางอาญา จึงเป็นการกลั่นแกล้งกล่าวหาหรือ ร้องเรียนผู้อื่นโดยปราศจากความจริงอันเป็นการกระทำความผิดวินัยตามมาตรา ๘๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ จากเหตุผล ที่ได้กล่าวมาข้างต้น คำสั่งของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ ที่ ๑๕๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ที่ลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดี ร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๑ เดือน จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงมิใช่ผู้ได้รับความเดือดร้อนเสียหายหรือ อาจจะได้รับความสะดวกหรือเสียหายตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่ง ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ กำหนดตัว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ใหม่ จากประธานกรรมการศึกษาธิการจังหวัดปทุมธานี เป็นคณะกรรมการ ศึกษาธิการจังหวัดปทุมธานี และให้ชี้แจงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ประสงค์จะถือเอาค่าให้การ ฉบับลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ และคำชี้แจงตามหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานี เขต ๑ ที่ ศธ ๐๔๐๘๖/๓๓๕๑ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เป็นคำให้การและ คำชี้แจงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หรือไม่ อย่างไร

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชี้แจงตามคำสั่งศาลปกครองชั้นต้นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ประสงค์จะถือเอาค่าให้การ ฉบับลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ และคำชี้แจงตามหนังสือสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ ที่ ศธ ๐๔๐๘๖/๓๓๕๑ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เป็นคำให้การและคำชี้แจงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และเพิ่มเติมว่า เนื่องจากการดำเนินการ ทางวินัยยังไม่ถึงที่สุดอาจมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ ผู้ฟ้องคดีจึงมิใช่ผู้ได้รับความเดือดร้อนเสียหาย หรืออาจจะได้รับความสะดวกหรือเสียหาย

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า คำสั่งสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ ที่ ๑๕๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ที่ลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดี ร้อยละ ๕ ของอัตราเงินเดือน ๓๐,๘๔๐ บาท เป็นเวลา ๑ เดือน เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

โดยที่...

โดยที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอ้างว่า การดำเนินการทางวินัยของผู้ฟ้องคดียังไม่ถึงที่สุด เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานยังมีอำนาจพิจารณาว่าจะเห็นด้วยกับมติ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ หรือมีความเห็นแย้งกับมติ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ ได้อีก ผู้ฟ้องคดีจึงมิใช่ผู้ได้รับความเดือดร้อนเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนเสียหาย นั้น กรณีจึงมีปัญหาพิจารณาก่อนว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายซึ่งจะมีสิทธิฟ้องคดีหรือไม่ เห็นว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ ที่ ๑๕๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดี ร้อยละ ๕ ของอัตราเงินเดือน ๓๐,๘๔๐ บาท เป็นเวลา ๑ เดือน เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงยื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี กรณีจึงเห็นว่าคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าว มีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิและหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี คำสั่งดังกล่าวจึงเป็นคำสั่งทางปกครอง ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องมาจากคำสั่งตัดเงินเดือนดังกล่าว และคำขอให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนเป็นคำขอที่ศาลสามารถออกคำสั่งบังคับได้ตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองอ้างว่า การดำเนินการทางวินัยของผู้ฟ้องคดียังไม่ถึงที่สุดไม่เสร็จสิ้น กระบวนการ เนื่องจากอยู่ระหว่างการรายงานเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีอำนาจพิจารณาว่าจะเห็นด้วยกับมติ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ หรือมีความเห็นแย้งกับมติ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ อีก นั้น เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๐๔ วรรคหนึ่ง (๑) และวรรคสาม เป็นขั้นตอนการรายงานการดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชา แม้กฎหมายจะให้รายงานไปยังหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และกำหนดให้อำนาจ อ.ก.ค.ศ. หรือ ก.ค.ศ. ซึ่งเป็นองค์กรที่มีอำนาจตรวจสอบการใช้อำนาจตามกฎหมายของผู้บังคับบัญชาเบื้องต้นที่ได้ดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการก็ตาม แต่ก็ยังเป็นเพียงกระบวนการที่กฎหมายกำหนดให้ผู้บังคับบัญชาตรวจสอบและทบทวนการใช้อำนาจของผู้ได้บังคับบัญชาที่ได้ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา อันเป็นขั้นตอนภายในของฝ่ายปกครองหลังจากการมีคำสั่งทางปกครองแล้ว ซึ่งเป็นคนละกรณีกับสิทธิอุทธรณ์ ซึ่งเป็นขั้นตอนที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๑๒๑ ประกอบกับ

มาตรา ๑๒๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งกรณีดังกล่าวเป็นการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยของผู้บังคับบัญชาหรือผู้ออกคำสั่ง โดยหากผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ได้พิจารณาวินิจฉัยแล้วก็จะผูกพันผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของผู้พิจารณาอุทธรณ์ และในขณะเดียวกันก็รับรองคุ้มครองสิทธิของผู้อยู่ในบังคับคำสั่งลงโทษวินัย หากไม่เห็นพ้องด้วย ก็มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ ซึ่งเป็นกรณีที่กฎหมายรับรองคุ้มครองการใช้สิทธิทางศาลแก่ผู้ฟ้องคดี ดังนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการตามมาตรา ๑๒๑ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันแล้ว จึงมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ตามหลักกฎหมายดังกล่าว ประกอบกับมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคaselปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงไม่อาจรับฟังได้

กรณีมีประเด็นต้องพิจารณาต่อไปว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๑ ที่ ๑๕๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดี ร้อยละ ๕ ของอัตราเงินเดือน ๓๐,๘๔๐ บาท เป็นเวลา ๑ เดือน เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานและข้ออ้างข้อเถียงของผู้ฟ้องคดีแล้วเห็นว่า ในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ เป็นการประชุมของคณะกรรมการสถานศึกษา ซึ่งประกอบด้วยประธานกรรมการสถานศึกษาและคณะกรรมการสถานศึกษารวม ๑๕ คน โดยปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีเข้าร่วมประชุมด้วย แต่ก็เข้าร่วมประชุมในฐานะรองผู้อำนวยการโรงเรียนฯ หากเข้าร่วมประชุมในฐานะกรรมการสถานศึกษา การที่ผู้ฟ้องคดีชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาว่า ในการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ฟ้องคดีได้ขออนุญาตต่อประธานในที่ประชุมเพื่อแจ้งว่า ผู้ฟ้องคดีได้ไปร้องทุกข์กล่าวโทษผู้อำนวยการโรงเรียนฯ กับพวก ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ กรณีการดำเนินโครงการอาหารกลางวัน และยังได้รับแจ้งจากภรรยาของโรงเรียนว่า ผู้อำนวยการสั่งให้เขียนแบบกันสาดทั้งที่มีการเปิดซองได้ผู้รับเหมาแล้ว ข้อเท็จจริงเป็นอย่างไรรอยากให้ผู้อำนวยการโรงเรียนฯ ชี้แจงต่อที่ประชุมด้วย พิจารณาแล้วเห็นว่า ในการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ฟ้องคดีมิได้เป็นคณะกรรมการดังกล่าว เพียงแต่เป็นผู้เข้าร่วมประชุมเท่านั้น การที่ผู้ฟ้องคดีได้แจ้งต่อที่ประชุมเกี่ยวกับการดำเนินการกรณีโครงการอาหารกลางวัน หรือกรณีประสงค์ให้ผู้อำนวยการชี้แจงเกี่ยวกับการสั่งให้เขียนแบบกันสาดทั้งที่มีการเปิดซองได้ผู้รับเหมาแล้ว ซึ่งไม่ใช่เรื่องที่กำหนดในระเบียบวาระการประชุม อีกทั้งไม่ปรากฏว่า คณะกรรมการสถานศึกษาได้มอบหมายให้ผู้ฟ้องคดีตรวจสอบกรณีดังกล่าวมาก่อนแต่อย่างใด การที่ผู้ฟ้องคดีเสนอเรื่องนอกระยะการประชุมและมิได้มีการมอบหมายจากคณะกรรมการสถานศึกษาดังกล่าวให้ตรวจสอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องดังกล่าวได้กล่าวอ้างพาดพิงถึงผู้อำนวยการโรงเรียนฯ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและร่วมเป็น

/กรรมการ...

กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการสถานศึกษา ในลักษณะที่มีการกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เกี่ยวกับโครงการของโรงเรียนดังกล่าว อีกทั้งยังไม่มีการตรวจสอบความไม่ชอบของโครงการดังกล่าว ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง การชี้แจงของผู้ฟ้องคดีที่เสนอต่อที่ประชุมดังกล่าว จึงอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อำนวยการโรงเรียนฯ อย่างเห็นได้ชัด จึงเป็นพฤติการณ์ที่ไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง แม้จะปรากฏข้อเท็จจริงต่อมาว่า หลังจากที่ได้มีการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาเมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ แล้ว คณะกรรมการสถานศึกษาจำนวน ๗ คน ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ถึงประธานกรรมการสอบสวนวินัยว่า คณะกรรมการได้มอบหมายให้ผู้ฟ้องคดีสืบเสาะหาความจริง ตลอดจนรวบรวมพยานหลักฐานจากครูเจ้าของโครงการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และมอบให้ผู้ฟ้องคดีแจ้งความดำเนินคดีกับผู้อำนวยการโรงเรียนฯ ที่สถานีตำรวจภูธรคลองหลวงก็ตาม แต่เห็นได้ว่าหนังสือดังกล่าวเป็นการมอบหมายภายหลังจากมีการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาดังกล่าว ซึ่งได้ล่วงเลยมาแล้วเกินกว่า ๑ ปี และเป็นหนังสือที่จัดทำขึ้นภายหลังจากที่ได้มีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ฟ้องคดีแล้ว หนังสือดังกล่าวจึงไม่มีผลเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับพฤติการณ์และการกระทำของผู้ฟ้องคดีเมื่อครั้งประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาดังกล่าวได้ กรณีจึงถือว่า ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติตนไม่มีความสุภาพเรียบร้อย ไม่รักษาความสามัคคีระหว่างข้าราชการด้วยกัน อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

ส่วนกรณีตามรายงานการสอบสวนที่พยานได้ให้การเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีว่า ในการประชุมประจำเดือนในบางครั้งมีการพูดจาก้าวร้าว มีการवादครูในขณะที่ผู้อำนวยการดำเนินการประชุม มีการชี้หน้าผู้อำนวยการขณะประชุม หรือหากมีปัญหาระหว่างครูกับผู้ปกครองผู้ฟ้องคดีจะมีวิธีการแก้ปัญหาโดยให้ผู้ปกครองไปแจ้งความเพื่อให้ครูเข็ดหลาบ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงและแก้ข้อกล่าวหาว่า ในการประชุมประจำเดือนขณะที่ผู้อำนวยการกำลังพูดนั้น ครูบางคนพูดคุยกันไม่ให้ความสนใจและไม่ให้เกียรติผู้อำนวยการ ผู้ฟ้องคดีจึงบอกให้เงียบและไม่ได้มีการชี้หน้าผู้อำนวยการในการประชุม หรือกรณีที่พยานให้ถ้อยคำเรื่องพฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีว่า หากมีปัญหาระหว่างครูกับผู้ปกครอง ผู้ฟ้องคดีจะมีวิธีการแก้ปัญหาโดยให้ผู้ปกครองไปแจ้งความเพื่อให้ครูเข็ดหลาบ ซึ่งผู้ฟ้องคดีแก้ข้อกล่าวหาว่า เนื่องจากครูได้ลงโทษนักเรียนโดยตีที่ก้นมีผลบวกแดง ผู้ปกครองจึงได้พาไปแจ้งความและแจ้งให้โรงเรียนทราบ และตกลงว่าจะจ่ายค่าเสียหายแก่นักเรียนเป็นเงิน ๓,๐๐๐ บาท โดยให้ผู้ปกครองไปถอนแจ้งความ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ทราบเรื่องดังกล่าวภายหลัง จึงได้ขอเบอร์โทรศัพท์จากครูวิภาณี กล่อมดี เพื่อโทรสอบถามผู้ปกครองถึงกรณีพิพาทที่เกิดขึ้นเท่านั้น การให้ถ้อยคำของพยานดังกล่าวไม่เป็นความจริง เห็นว่า การให้ถ้อยคำของพยานว่าผู้ฟ้องคดีพูดจาก้าวร้าว वादครูในที่ประชุม หรือพฤติกรรม

/การให้...

การให้ผู้ปกครองไปแจ้งความเพื่อให้ครูเข็ดหลาบ จากข้อเท็จจริงดังกล่าวยังไม่ชัดเจนเพียงพอที่จะทำให้มีน้ำหนักเชื่อได้ว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติการณ์ตามข้อกล่าวหา อันจะถือว่าผู้ฟ้องคดีมีความผิดวินัยฐานไม่มีความสุภาพเรียบร้อย หรือไม่รักษาความสามัคคีระหว่างข้าราชการด้วยกัน

กรณีจึงมีปัญหาคือต้องพิจารณาต่อไปว่า การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าการลงนามรักษาราชการแทนผู้อำนวยการโรงเรียนฯ ตามหนังสือโรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง ที่ ศธ ๐๔๐๘๖.๐๓๔/๓๕๘ เรื่อง ขออนุญาตออกสภาร ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ เนื่องจากผู้อำนวยการไม่อยู่ในโรงเรียน และกฎหมายกำหนดให้รองผู้อำนวยการเป็นผู้รักษาราชการแทน เป็นการกระทำโดยชอบด้วยกฎหมาย นั้น เห็นว่า การรักษาราชการแทน คือ การที่ผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ กฎหมายจึงให้มีผู้รักษาราชการแทน ซึ่งเกิดขึ้นโดยผลของกฎหมาย เพื่อให้การดำเนินงานของทางราชการดำเนินอย่างต่อเนื่องตามหลักการต่อเนื่องของการจัดทำบริการสาธารณะ เมื่อพิจารณาจากรายงานผลการสอบสวนปรากฏว่า พยานบุคคลที่ ๑ ให้ถ้อยคำว่า ในวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ ผู้อำนวยการโรงเรียนฯ ได้มาปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยลงเวลาปฏิบัติราชการตามปกติ และจากคำฟ้องของผู้ฟ้องคดียืนยันว่า ในวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ ผู้อำนวยการโรงเรียนฯ มาปฏิบัติราชการจริง แต่เมื่อลงเวลาปฏิบัติราชการแล้วได้ออกไปนอกโรงเรียน จึงเห็นได้ว่า ในวันที่ดังกล่าวผู้อำนวยการโรงเรียนฯ ได้มาปฏิบัติราชการที่โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง แม้จะมีการกิจออกไปนอกสถานศึกษาตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง แต่กรณีดังกล่าวยังไม่อาจถือได้ว่าไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการอันจะเป็นเหตุให้รองผู้อำนวยการรักษาราชการแทนแต่อย่างใด แม้จะปรากฏข้อเท็จจริงตามข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีว่า ขณะที่ผู้ฟ้องคดีลงนามในหนังสือเพื่อขอเอกสารจากธนาคารกรุงไทย สาขารังสิต ผู้อำนวยการโรงเรียนฯ ไม่อยู่ในโรงเรียนก็ตาม แต่ก็ไม่ใช่กรณีที่ไม้อาจปฏิบัติราชการได้ เพราะวันดังกล่าวผู้อำนวยการโรงเรียนฯ มาปฏิบัติราชการและกรณีดังกล่าวก็ไม่ใช่เหตุเร่งด่วนและจำเป็นถึงขนาดที่ต้องให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการแทน หรือหากไม่ดำเนินการจะเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ประโยชน์ส่วนรวมของโรงเรียนแต่อย่างใด เมื่อผู้ฟ้องคดีไม่มีอำนาจหน้าที่กระทำการแทนผู้อำนวยการโรงเรียนฯ การที่ผู้ฟ้องคดีได้ลงนามในฐานะรักษาราชการแทนผู้อำนวยการโรงเรียนฯ ตามหนังสือโรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง ที่ ศธ ๐๔๐๘๖/๓๕๘ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ เพื่อขออนุญาตของโรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง จากธนาคารกรุงไทย จำกัด สาขารังสิต จึงเป็นการกระทำโดยไม่มีอำนาจและไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นการไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการ และหน่วยงานการศึกษา อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามนัยมาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

กรณีจึงมีปัญหาคือต้องพิจารณาต่อไปว่า การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ได้แจ้งความร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีต่อผู้อำนวยการโรงเรียนฯ และเจ้าหน้าที่การเงินของโรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง

/ที่สถานีตำรวจ...

ที่สถานีตำรวจภูธรคลองหลวง เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ ในข้อหาเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ สืบเนื่องจากผลของข้อตรวจพบในการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการดำเนินโครงการอาหารกลางวันของโรงเรียน ซึ่งมีการเบิกจ่ายเงินเกินจากที่จ่ายจริง ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติแล้วเห็นว่า การกระทำดังกล่าวของผู้อำนวยการโรงเรียนฯ กับพวก มีความผิดทั้งทางวินัยและทางอาญาตามหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ ปช ๐๐๑๗/๒๑๗๕ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ นั้น ถือว่าผู้ฟ้องคดีมีพฤติการณ์ก่อกวนก่อกบฏ กล่าวหาผู้อำนวยการโรงเรียนฯ โดยปราศจากความเป็นจริงหรือไม่ โดยที่ข้อเท็จจริงปรากฏตามหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ศธ ๐๔๐๘๖/๒๖๒๙ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ เรื่อง ข้อตรวจพบจากการตรวจสอบภายในถึงผู้อำนวยการโรงเรียนฯ ว่า ตามที่ได้มีการตรวจสอบการปฏิบัติงานการเงิน บัญชีและพัสดุ ซึ่งมีข้อตรวจพบในการปฏิบัติงาน นั้น ขอให้โรงเรียนเร่งดำเนินการตามข้อตรวจพบให้ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ และเมื่อดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้แจ้งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ ทราบ สำหรับเงินอาหารกลางวันนักเรียนที่เหลือจ่ายในปีงบประมาณที่ผ่านมา และโรงเรียนมีความประสงค์จะใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดหาวัสดุอุปกรณ์อาหารกลางวันเป็นประจำและเกิดประโยชน์ต่อนักเรียน ให้โรงเรียนดำเนินการทำหนังสือประสานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่าจะเรียกคืนหรือไม่ หากไม่เรียกคืนให้ตรวจสอบยอดเงินเหลือจ่ายเกิน ๒ ปีงบประมาณหรือไม่ หากเกินให้นำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน และให้ถือปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการพัสดุและที่เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด เมื่อพิจารณาตามหนังสือฉบับดังกล่าวแล้วเห็นว่า หนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าวเป็นหนังสือที่แจ้งถึงการตรวจพบว่าการดำเนินการของโรงเรียนไม่เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ จึงให้โรงเรียนดำเนินการประสานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับเงินโครงการอาหารกลางวันนักเรียนที่เหลือจ่ายว่าจะเรียกเงินคืนหรือไม่ โดยให้ถือปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการพัสดุและที่เกี่ยวข้องให้เคร่งครัดถูกต้องและรายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบ กรณีจึงเห็นได้ว่า หนังสือดังกล่าวเป็นข้อแนะนำเรื่อง การดำเนินการในส่วน of เงินที่ได้รับอุดหนุนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกรณีที่มีเงินเหลือจากการใช้จ่ายในแต่ละปีงบประมาณว่า ต้องดำเนินการอย่างไรถึงจะถูกต้องตามระเบียบว่าด้วยการพัสดุ กรณียังไม่ปรากฏว่ามีการตรวจสอบพบถึงการดำเนินการของโรงเรียนที่เป็นการทุจริตตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างแต่อย่างใด อีกทั้งเมื่อพิจารณาหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ ปช ๐๐๑๗/๒๑๗๕ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ แจ้งผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวหาผู้อำนวยการโรงเรียนฯ ว่า กระทำความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ กรณีร่วมกันเบิกจ่ายเงินโครงการอาหารกลางวันเกินจากที่จ่ายจริง โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้ส่งเรื่องกล่าวหาดังกล่าวให้ผู้บังคับขาดำเนินการทางวินัย และส่งให้พนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรคลองหลวงดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต่อไป

/กรณีจึงเห็นว่า...

กรณีจึงเห็นว่า หนังสือดังกล่าวเป็นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่า การกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมิใช่บุคคลตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ ว่ากระทำการทุจริตต่อหน้าที่ จึงให้ส่งเรื่องไปให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยตามอำนาจหน้าที่ และส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต่อไปตามนัยมาตรา ๘๙/๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ เท่านั้น กรณีจึงมิใช่การใช้การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า การกระทำของผู้อำนวยการโรงเรียนฯ กับพวก มีความผิดทั้งทางวินัยและทางอาญาตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างแต่อย่างใด แต่อย่างไรก็ตาม การร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีต่อผู้อำนวยการโรงเรียนฯ ของผู้ฟ้องคดี และการดำเนินการทางวินัยตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการ นั้น ตามข้อเท็จจริงก็ไม่ปรากฏว่าผลการดำเนินการทางวินัยและผลการดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาของพนักงานสอบสวนตามเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งให้ผู้บังคับบัญชาและพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครหลวงดำเนินการมีผลเป็นไปตามข้อกล่าวหาของผู้ฟ้องคดีหรือไม่ อย่างไร ดังนั้น จากข้อเท็จจริงดังกล่าวกรณีจึงยังไม่พอจะฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีมีพฤติการณ์ก่อกวนก่อกำลัง กล่าวหาผู้อำนวยการโรงเรียนฯ โดยปราศจากความจริงแต่อย่างใด พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีดังกล่าว จึงไม่อาจถือได้ว่าเป็นความผิดวินัยตามนัยมาตรา ๘๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗

จากข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายดังที่ศาลวินิจฉัยแล้วว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา กรณีลงนามรักษาราชการแทนผู้อำนวยการโรงเรียนฯ และไม่มีความสุภาพเรียบร้อย ไม่รักษาความสามัคคีระหว่างข้าราชการด้วยกัน ในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามนัยมาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีจึงมีอำนาจลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิดได้ตามนัยมาตรา ๑๐๐ วรรคหนึ่ง และวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ประกอบกับข้อ ๓ ของกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยอำนาจการลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนพ.ศ. ๒๕๔๙ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ ที่ ๑๕๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีร้อยละ ๕ ของอัตราเงินเดือน ๓๐,๘๔๐ บาท เป็นเวลา ๑ เดือน จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

/ศาลปกครองชั้นต้น...

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า การลงนามรักษาราชการแทนผู้อำนวยการโรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุงในหนังสือราชการต่าง ๆ ในกรณีที่ผู้อำนวยการโรงเรียนฯ ไม่มาปฏิบัติราชการ หรือผู้อำนวยการโรงเรียนฯ มาปฏิบัติราชการแต่ไม่อยู่ในโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียนฯ สามารถลงนามรักษาราชการแทนผู้อำนวยการโรงเรียนฯ ได้เป็นปกติเสมอมา โดยอาศัยมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ แต่การลงนามรักษาราชการแทนผู้อำนวยการโรงเรียนฯ ตามหนังสือโรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง ที่ ศธ. ๐๔๐๘๖.๐๓๔/๓๕๘ เรื่อง ขออนุญาตออกสภาร ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ เพื่อขอเอกสารรายการเคลื่อนไหวของบัญชีธนาคาร ชื่อบัญชี โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง (โครงการอาหารกลางวัน) บัญชีเลขที่ ๑๒๐ - ๑ - ๓๔๕๓๒ - ๔ ธนาคารกรุงไทย สาขารังสิต ดังกล่าวนั้น ผู้ฟ้องคดีไม่มีเจตนา หรือจงใจกระทำผิดต่อกฎหมาย แต่เป็นความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เข้าใจผิดในข้อกฎหมาย และเอกสารที่ว่านี้ได้ปิดไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ดังนั้น การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงไม่ทำให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการแต่อย่างใด

ส่วนกรณีที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มีความสภาพเรียบร้อย ไม่รักษาความสามัคคีระหว่างข้าราชการด้วยกัน ในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ อันเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามมาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ นั้น ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ข้อวินิจฉัยดังกล่าวไม่เป็นความจริงแต่อย่างใด เนื่องจากการบริหารงานที่ไม่เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ ของนายชุมพล ยอดเจริญ ผู้อำนวยการโรงเรียนฯ กับพวก โดยเฉพาะการดำเนินโครงการอาหารกลางวันของนักเรียน เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องจึงได้นำเรื่องนี้มาปรึกษาผู้ฟ้องคดีว่า การถอนเงินจากบัญชีโรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง (โครงการอาหารกลางวัน) บัญชีเลขที่ ๑๒๐ - ๑ - ๓๔๕๓๒ - ๔ ธนาคารกรุงไทยสาขารังสิต มากเกินกว่าจ่ายจริง ส่อไปในทางทุจริต จนนำไปสู่การขอดูเอกสารตามบันทึกข้อความ เรื่อง ขอดูเอกสารดำเนินโครงการอาหารกลางวัน ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๕ และวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๕ ซึ่งก็ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากผู้อำนวยการโรงเรียนฯ แต่อย่างใด จนกระทั่งวันที่ ๒๙ ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ หน่วยตรวจสอบภายในของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ เข้ามาตรวจสอบการดำเนินงาน การเงิน บัญชี และพัสดุของโรงเรียน และแจ้งผลการตรวจพบตามหนังสือ ที่ ศธ. ๐๔๐๘๖/๒๖๒๙ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีได้นำหนังสือดังกล่าวไปปรึกษากับคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง ซึ่งคณะกรรมการสถานศึกษาฯ ให้ผู้ฟ้องคดีแสวงหาพยานหลักฐานต่าง ๆ เกี่ยวกับการดำเนินโครงการอาหารกลางวันเพิ่มเติม และประธานคณะกรรมการสถานศึกษา ได้ออกหนังสือเชิญกรรมการสถานศึกษาประชุมเพื่อรับฟังคำชี้แจงการดำเนินโครงการอาหารกลางวัน

/จากผู้อำนวยการ...

จากผู้อำนวยการโรงเรียนฯ ในวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ซึ่งสำนักเขตพื้นที่การศึกษา
 ประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ ได้มอบหมายให้นายประพฤติ บุญอำไพ รองผู้อำนวยการ
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ และนิติกรเข้าร่วมประชุมรับฟัง
 คำชี้แจงในวันดังกล่าว แต่ได้ยกเลิกการประชุมโดยไม่ทราบสาเหตุ ต่อมาคณะกรรมการ
 สถานศึกษาโดยนายแนบ นามธานี ได้สอบถามประธานคณะกรรมการสถานศึกษาว่า จะมี
 การเรียกประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาอีกเมื่อใด ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาแจ้งว่า
 เลื่อนโดยไม่มีกำหนด นายแนบกับพวกจึงประชุมอย่างไม่เป็นทางการที่บ้านนายบุญส่ง ก่อมงคลกุล
 รองประธานคณะกรรมการสถานศึกษา และได้มอบหมายให้ผู้ฟ้องคดีไปแจ้งความดำเนินคดี
 กับนายชุมพลกับพวก ในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ในวันที่ ๗ สิงหาคม
 ๒๕๕๕ ณ สถานีตำรวจภูธรคลองหลวง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ต่อมา ในช่วง
 กลางเดือนสิงหาคม ๒๕๕๕ ได้มีการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ฟ้องคดีก็ได้รับอนุญาต
 ให้เข้าร่วมในวันดังกล่าวด้วย เมื่อการประชุมถึงวาระอื่นๆ ผู้ฟ้องคดีก็ได้รายงานผลการ
 ซ่อมบำรุงห้องน้ำอาคารเรียนชั้นมัธยม ซึ่งคณะกรรมการสถานศึกษาได้มอบหมายให้ผู้ฟ้องคดี
 เป็นหัวหน้ารับผิดชอบในการซ่อมบำรุงเมื่อคราวประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาในวันที่ ๒๐
 กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ โดยดำเนินการตั้งแต่วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๕ จนถึงเดือนสิงหาคม
 ๒๕๕๕ ยังไม่แล้วเสร็จตามบันทึกข้อความ เรื่อง ขออนุมัติซื้ออุปกรณ์การปรับปรุงห้องน้ำ
 ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ และรายงานถึงการไปแจ้งความดำเนินคดีกับนายชุมพลและพวก
 ในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ในวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ ณ สถานีตำรวจ
 ภูธรคลองหลวง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี นอกจากนี้ ยังได้สอบถามนายชุมพล
 ต่อที่ประชุมถึงกรณีการจัดจ้างทำกันสาดอาคารเรียนว่า ได้รับแจ้งจากนายจรูญ แต่งอ่อน
 ภารโรง ว่านายชุมพลสั่งให้เขียนแบบบูรณาการละเอียดของกันสาดดังกล่าว ทั้งที่เปิดของ
 ได้ผู้รับจ้างแล้วจริงหรือไม่ ซึ่งนายชุมพลก็ไม่ได้ชี้แจงต่อที่ประชุม ต่อมาประธานในที่ประชุม
 จึงสั่งปิดการประชุม ซึ่งผู้ฟ้องคดีก็ได้ทำบันทึกข้อความขอเอกสารการจัดจ้างทำกันสาด
 ของโรงเรียนด้วยในวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ กรณีดังกล่าวจึงไม่ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีมีความผิด
 ตามมาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
 พ.ศ. ๒๕๔๗ ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า ได้มีการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาฯ
 ในวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ นั้น ก็ไม่เป็นความจริง

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แก้อุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ปฏิเสธข้อวินิจฉัยของ
 ศาลปกครองชั้นต้นที่ได้มีคำพิพากษาไปแล้วว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำ
 โดยไม่มีอำนาจและไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นการไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย

/ระเบียบแบบแผน...

ระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา อันเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ตามนัยมาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ สำหรับข้ออ้างที่ว่า บัญชีเลขที่ ๑๒๐ - ๑ - ๓๔๕๓๒ - ๔ ธนาครกรุงไทย สาขารังสิต เป็นเอกสารบัญชีเก่าที่ทางโรงเรียนได้ปิดบัญชีไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ การกระทำของผู้ฟ้องคดีไม่ทำให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่า สารระสำคัญอันเป็นประเด็นพิพาทมิใช่ความเก่าหรือปัจจุบันของบัญชีดังกล่าว หากแต่อยู่ที่ยุทธการกระทำของผู้ฟ้องคดี ซึ่งศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำพิพากษาไปแล้วว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดี เป็นการกระทำโดยไม่มีอำนาจและไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นการไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา อันเป็นความผิดวินัย ไม่ร้ายแรง ย่อมถือได้ว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการแล้ว นอกจากอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีไม่ได้เป็นการปฏิเสธข้อวินิจฉัยของศาลปกครองชั้นต้นแล้ว ยังไม่ได้โต้แย้งความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานี เขต ๑ ที่ ๑๕๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นมูลกรณีพิพาทอีกด้วย ฉะนั้น อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงไม่ปรากฏข้อคัดค้านคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ตามข้อ ๑๐๑ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีมิได้กล่าวอ้างข้อเท็จจริงหรือ พยานหลักฐานใดที่จะแสดงให้เห็นว่า สรุปข้อเท็จจริงในคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ไม่ตรงตามข้อเท็จจริงหรือเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ถูกต้อง โดยข้อเท็จจริงที่ถูกต้องเป็นเช่นไร หรือมีพยานหลักฐานใดสนับสนุนข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดี คำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี จึงไม่มีข้อพิจารณาที่จะทำให้ผลของคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเปลี่ยนแปลงไป และไม่อาจทำให้ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยแตกต่างไปจากคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นได้

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ตามที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มี ความสุภาพเรียบร้อย ไม่รักษาความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการด้วยกัน ในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ อันเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามมาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ผู้ฟ้องคดี ปฏิเสธว่าไม่เป็นความจริงแต่อย่างใด นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มีพยานหลักฐานใด มาสนับสนุนคำอุทธรณ์ของตน เพื่อหักล้างข้อวินิจฉัยของศาลปกครองชั้นต้นที่ได้มีคำพิพากษา ไปแล้ว หากแต่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ด้วยการกล่าวหาว่านายชุมพล ยอดเจริญ ผู้อำนวยการโรงเรียนฯ และพวก บริหารงานไม่เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ ซึ่งข้อกล่าวหานี้ไม่เป็นความจริง แต่อย่างใด นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่า นายชุมพลได้บริหารงานโดยไม่มีข้อบกพร่อง และไม่เคยถูกร้องเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ แต่กลับได้รับการพิจารณาความดีความชอบ

/กรณีพิเศษ...

กรณีพิเศษอยู่เสมอโดยตลอด ได้รับคำชมเชยจากผู้บังคับบัญชา เพื่อร่วมงาน ชุมชน ตลอดทั้ง ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่นๆ เสมอ ได้รับงบประมาณสร้างอาคารเรียน อาคารประกอบ เช่น ห้องน้ำ ห้องส้วม จากหน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานอื่น เช่น จากกรมการขนส่งทางบก องค์การบริหาร ส่วนจังหวัดปทุมธานี เป็นต้น นอกจากนี้ ก็ได้รับการสนับสนุนวัสดุ สื่อการเรียนการสอนจาก หน่วยงานอื่นๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน นั้น ย่อมเป็นสิ่งแสดงให้เห็นว่า นายชุมพลได้บริหารงาน เป็นไปตามระเบียบของทางราชการอย่างแท้จริง จนส่งผลให้เกิดประโยชน์ต่อทางราชการ และนักเรียนเสมอมา หาได้เป็นอย่างไรที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวหาไม่ อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีในส่วนนี้ จึงไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะรับฟังได้

ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้นำหนังสือไปปรึกษากับ คณะกรรมการสถานศึกษา ซึ่งคณะกรรมการสถานศึกษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แสวงหาพยานหลักฐานต่างๆ เกี่ยวกับการดำเนินโครงการอาหารกลางวันเพิ่มเติม เป็นการกล่าวข้อความอันเป็นเท็จต่อศาล เพราะคณะกรรมการสถานศึกษาไม่ได้มอบหมายให้ผู้ฟ้องคดีไปแสวงหาพยานหลักฐานต่างๆ เกี่ยวกับการดำเนินโครงการอาหารกลางวันเพิ่มเติมแต่อย่างใด ซึ่งปรากฏตามบันทึกถ้อยคำพยาน ของฝ่ายกล่าวหา/ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา (แบบ สว. ๕) ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๗ ของนายประชิด เครื่องสุคนธ์ ประธานกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง และ ฉบับลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๗ ของนายแนบ นามธานี กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียน บุญคุ้มราษฎร์บำรุง ซึ่งกล่าวอ้างไปในทำนองเดียวกันว่า ไม่ได้มอบหมายให้ผู้ฟ้องคดีไปแสวงหา พยานหลักฐานต่างๆ เกี่ยวกับการดำเนินโครงการอาหารกลางวัน หรือมอบอำนาจให้ผู้ฟ้องคดี ไปแจ้งความกล่าวโทษเพื่อดำเนินคดีกับนายชุมพลตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างแต่อย่างใด โดยนายประชิดได้กล่าวถ้อยคำสำคัญในตอนหนึ่งว่า “...คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุงมอบหมายให้ผู้ฟ้องคดีไปแจ้งความกล่าวโทษนายชุมพล ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ทราบเรื่องและไม่มีส่วนเกี่ยวข้องใดๆ แม้ในปัจจุบันนี้ก็ไม่มีส่วนรับรู้ใดๆ ...” และนายแนบ ก็ได้กล่าวถ้อยคำสำคัญไว้ตอนหนึ่งว่า “...รองธนวัชร ศรีแสนยง ยืนยันว่ามีหลักฐานการทุจริต สามารถแจ้งความดำเนินคดีได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังเตือนว่าต้องดูให้ดีเพราะอาจมีผลกระทบ กลับมาได้ แต่ก็พูดกับรองธนวัชรเช่นกันว่า หากคิดว่ามีหลักฐานเพียงพอสนับสนุนก็ให้ไป แจ้งความดำเนินคดีได้ ทั้งนี้ ไม่มีการประชุมอย่างเป็นทางการหรือทำหนังสือมอบอำนาจให้ไป แจ้งความแต่อย่างใด...” คำกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีนี้จึงไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะรับฟังได้ สำหรับที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ประธานคณะกรรมการสถานศึกษาได้ออกหนังสือเชิญกรรมการ สถานศึกษาประชุมเพื่อรับฟังคำชี้แจงการดำเนินโครงการอาหารกลางวันจากนายชุมพล ผู้อำนวยการโรงเรียนฯ ในวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕ นั้น ก็ไม่เป็นความจริง เนื่องจากหนังสือ ดังกล่าวเพียงแต่เชิญกรรมการประชุม โดยไม่ได้ระบุเรื่องที่จะประชุมว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับ

/อาหารกลางวัน...

อาหารกลางวัน และการที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า นายแนบและพวกจึงประชุมอย่างไม่เป็นทางการที่บ้านนายบุญส่ง ก่อมงคลกุล รองประธาน คณะกรรมการสถานศึกษามอบหมายให้ถูกผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ไปแจ้งความดำเนินคดีกับนายชุมพลและพวก ในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ในวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ ณ สถานีตำรวจภูธรคลองหลวง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี นั้น เป็นพฤติการณ์ที่ชัดเจนว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มีความสุภาพเรียบร้อย ไม่รักษาความสามัคคีระหว่างข้าราชการด้วยกัน เนื่องจากการประชุมอย่างไม่เป็นทางการตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างนั้น ถือได้ว่าเป็นการไม่มีความสุภาพเรียบร้อย เพราะไม่มีกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางการที่อ้างว่าการที่ผู้ฟ้องคดีไปแจ้งความดำเนินคดีกับนายชุมพลซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นต้นของผู้ฟ้องคดีเอง รวมทั้งเรื่องทุกข์กล่าวโทษนางอนงค์ สมเกียรติ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนบุญคุ้มฯ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามกรณีผู้ฟ้องคดีไปแจ้งความดำเนินคดีกับนายชุมพลและพวก ในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ในวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ ณ สถานีตำรวจภูธรคลองหลวง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี นั้น อัยการจังหวัดธัญบุรีได้มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องนายชุมพลและนางอนงค์ ขอให้เป็นผู้ปฏิบัติงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบไปแล้ว ตามหนังสือสำนักงานอัยการจังหวัดธัญบุรี ที่ อส ๐๐๔๒(ธัญบุรี)/๑๑๐๐ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ แต่ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๐ ผู้ฟ้องคดีได้ไปแจ้งความร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนกองกำกับการ ๒ กองบังคับการปราบปราม ให้ดำเนินคดีกับนายชุมพลและนายขวัญชัย ในความผิดฐานเป็นเจ้าของพนักงานมีหน้าที่ซื้อทำจัดการหรือรักษาทรัพย์สินใดเบียดบังทรัพย์สินนั้นเป็นของตนหรือเป็นของผู้อื่นโดยทุจริต ซึ่งในห้วงเวลาดังกล่าวนั้น นายขวัญชัยได้ไปดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการโรงเรียนฯ วัดกลางคลองสาม อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี การกระทำของผู้ฟ้องคดีมีความพยายามที่จะร้องทุกข์กล่าวโทษเพื่อนข้าราชการด้วยกันอยู่โดยตลอด

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แก้อุทธรณ์โดยมีสาระสำคัญในทำนองเดียวกับคำแก้อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลงเป็นหนังสือและไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

/ศาลปกครองสูงสุด...

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม และพยานหลักฐานอื่นจากการแสวงหาข้อเท็จจริงของศาลแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการครู ตำแหน่งรองผู้อำนวยการโรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง พุดจาไม่สุภาพ ว่ากล่าวผู้บังคับบัญชาและเพื่อนข้าราชการต่อหน้าคณะครูในที่ประชุมคณะครูโรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง ลงนามรักษาราชการแทนผู้อำนวยการโรงเรียนฯ ในหนังสือราชการของโรงเรียนเพื่อต้องการดูข้อมูลและตรวจสอบบัญชีธนาคารกรุงไทยของโรงเรียน และแจ้งความดำเนินคดีอาญากับผู้อำนวยการโรงเรียนฯ (นายชุมพล ยอดเจริญ) และคณะครูที่รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันของโรงเรียน โดยยังไม่มีหลักฐานที่ปรากฏชัดแจ้ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ ที่ ๔๐๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรง ในเรื่องที่เป็นคนพุดจาไม่สุภาพ ว่ากล่าวผู้บังคับบัญชา ในเรื่องการลงนามรักษาราชการแทนผู้อำนวยการโรงเรียนฯ ในหนังสือราชการของโรงเรียน และในเรื่องที่ได้ไปแจ้งความดำเนินคดีอาญากับผู้อำนวยการโรงเรียนฯ โดยยังไม่มีหลักฐานที่ปรากฏชัดแจ้ง คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ซึ่งมีข้อกล่าวหาจำนวน ๑๐ ข้อกล่าวหา ผู้ฟ้องคดีได้ทราบข้อกล่าวหาและได้รับบันทึกไว้แล้ว ตามบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๒) ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ หลังจากนั้น คณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาแล้วเสร็จ จึงแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามบันทึกการแจ้งรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๓) ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบการแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาจากคณะกรรมการ และให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการตามบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา (แบบ สว. ๔) ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ โดยผู้ฟ้องคดีรับสารภาพในข้อกล่าวหา ข้อ ๖ ข้อ ๗ และข้อ ๘ ที่เหลือปฏิเสธทุกข้อกล่าวหา และได้มีการบันทึกถ้อยคำพยานของฝ่ายกล่าวหาและฝ่ายผู้ถูกกล่าวหาตามแบบ สว. ๕ ต่อมา คณะกรรมการสอบสวนได้รายงานการสอบสวนต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยเห็นว่า ตามข้อกล่าวหา ข้อ ๑ ถึงข้อ ๕ และข้อ ๙ มีพยานบุคคลให้การยืนยันสอดคล้องกันว่า ผู้ฟ้องคดีได้พุดจាក้าวร้าว ในห้องประชุมหลายครั้ง มีการตวาดครูในขณะที่ผู้อำนวยการดำเนินการประชุม และในการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ฟ้องคดีได้พุดแทรกโดยขอதுเอกสารกับผู้ผู้อำนวยการขณะที่มีการประชุม รวมทั้งเอกสารอาหารกลางวันและเอกสารจัดจ้างทำกินสาด

/ตามข้อกล่าวหา...

ตามข้อกล่าวหา ข้อ ๖ ถึงข้อ ๘ และข้อ ๑๐ พยานบุคคลให้การว่า ในวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ ผู้อำนวยการอยู่ปฏิบัติราชการโดยตลอด โดยมีการลงเวลาปฏิบัติราชการ การลงนามรักษาการแทนผู้อำนวยการโรงเรียนฯ ไปดำเนินการกิจกรรมของโรงเรียน จึงเป็นการกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย อีกทั้งจากการตรวจสอบรายละเอียดจากบัญชีธนาคารที่เกี่ยวข้องกับโครงการอาหารกลางวันของโรงเรียน ไม่ปรากฏว่าผู้อำนวยการโรงเรียนฯ และคณะครูของโรงเรียน บุญคุ้มราษฎร์บำรุงทุจริตยกยอกเงินโครงการอาหารกลางวันแต่อย่างใด การกระทำของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงตามมาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ คณะกรรมการสอบสวนจึงเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมการกระทำผิดตามข้อกล่าวหาจริง เป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง เห็นควรลงโทษตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๑ เดือน ตามรายงานการสอบสวน (แบบ สว. ๖) ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๗ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เห็นว่าการกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง กรณีไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาลโดยถือประโยชน์สูงสุดของผู้เรียนตามมาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง และไม่ประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน ชุมชน สังคม ไม่มีความสุขสบายเรียบร้อย ไม่รักษาความสามัคคี ไม่ช่วยเหลือเกื้อกูลต่อผู้เรียนและระหว่างข้าราชการด้วยกันหรือผู้ร่วมปฏิบัติราชการตามมาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง และกลับแก้กล่าวหาหรือร้องเรียนผู้อื่นโดยปราศจากความเป็นจริงตามมาตรา ๘๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ สมควรได้รับโทษตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ ของอัตราเงินเดือน ๓๐,๘๔๐ บาท เป็นเวลา ๑ เดือน จึงได้มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ ที่ ๑๕๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีร้อยละ ๕ ของเงินเดือนอัตรา ๓๐,๘๔๐ บาท เป็นเวลา ๑ เดือน ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าว จึงยื่นหนังสือ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ โดยอ้างพยานหลักฐานเพิ่มเติม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ ในคราวประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ทำการสอบสวนเพิ่มเติม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ ที่ ๒๕๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพิ่มเติมตามประเด็นข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่ผู้ฟ้องคดีได้ยกขึ้นอ้างเป็นพยานหลักฐานในหนังสืออุทธรณ์ หลังจากนั้น อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ พิจารณาอุทธรณ์

/ของผู้ฟ้องคดี...

ของผู้ฟ้องคดี และมติยกอุทธรณ์ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ที่ ศธ๐๔๐๘๖/๒ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์แก่ผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้รับทราบผลพิจารณาอุทธรณ์แล้วเมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีไม่ได้กล่าวหาใครว่ากระทำการทุจริตหรือชี้หน้า หรือมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม และรายงานการประชุมก็ไม่มีการบันทึกว่าผู้ฟ้องคดีได้มีพฤติกรรมตามที่ถูกกล่าวหา ประกอบกับนางประภาภรณ์ ว่างยงฉิม กับนางอริสรา ศรีวิเชียร ก็ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ ชี้แจงว่า ในวันที่มีการประชุมโรงเรียนดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีไม่ได้มีการชี้หน้าหรือแสดงพฤติกรรมไม่เหมาะสมตามที่ถูกกล่าวหาแต่อย่างใด ส่วนการลงนามรักษาราชการแทนผู้อำนวยการโรงเรียนฯ ตามหนังสือโรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง ที่ ศธ ๐๔๐๘๖.๐๓๔/๓๕๘ เรื่อง ขออนุเคราะห์เอกสาร ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ ก็เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากขณะนั้นมีผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาอยู่คนเดียว และการแจ้งความร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีกับผู้อำนวยความสะดวกและเจ้าหน้าที่การเงินของโรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุงที่สถานีตำรวจภูธรคลองหลวง ตำรวจภูธรจังหวัดปทุมธานี เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ ในข้อหาเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ สืบเนื่องจากผลของข้อตรวจพบในการตรวจสอบภายในตามหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ ที่ ศธ ๐๔๐๘๖/๒๖๒๙ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ ว่า การดำเนินการอาหารกลางวันของโรงเรียนซึ่งมีการเบิกจ่ายเกินจากที่จ่ายจริง การแจ้งความที่สถานีตำรวจภูธรคลองหลวงว่า ผู้อำนวยการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ จึงไม่ได้เป็นการกลั่นแกล้งแต่อย่างใด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนเสียหาย จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วย จึงอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุดเป็นคดีนี้

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ ที่ ๑๕๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีร้อยละ ๕ ของอัตราเงินเดือน ๓๐,๘๔๐ บาท เป็นเวลา ๑ เดือน เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

โดยที่ผู้ฟ้องคดีโต้แย้งว่า การที่ผู้ฟ้องคดีได้ลงนามในฐานะผู้รักษาราชการแทนผู้อำนวยการโรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง ตามหนังสือโรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง ที่ ศธ ๐๔๐๘๖.๐๓๔/๓๕๘ เรื่อง ขออนุเคราะห์เอกสาร ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ เพื่อขอเอกสาร

/รายการเคลื่อนไหว...

รายการเคลื่อนไหวของบัญชีธนาคาร ชื่อบัญชี โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง (โครงการอาหารกลางวัน) บัญชีเลขที่ ๑๒๐ - ๑ - ๓๔๕๓๒ - ๔ ธนาคารกรุงไทย สาขารังสิต ได้อาศัยอำนาจตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ โดยไม่มีเจตนาหรือจงใจกระทำผิดต่อกฎหมาย แต่เป็นความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เข้าใจผิดในข้อกฎหมาย และเอกสารที่วางนี้ได้ปิดไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ การกระทำของผู้ฟ้องคดี จึงไม่ทำให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการ นั้น

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองผู้อำนวยการสถานศึกษารักษาราชการแทน ... พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาลโดยถือประโยชน์สูงสุดของผู้เรียน และไม่ให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ มาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องประพฤติ เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน ชุมชน สังคม มีความสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูล ต่อผู้เรียนและระหว่างข้าราชการด้วยกันหรือร่วมปฏิบัติราชการ ต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรมแก่ผู้เรียนและประชาชนผู้มาติดต่อ มาตรา ๑๐๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษ ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย หรือมีเหตุอันควรลดหย่อนซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษตัดเงินเดือน และวรรคสาม บัญญัติว่า การสั่งลงโทษตามวรรคหนึ่ง ผู้บังคับบัญชาใดจะมีอำนาจสั่งลงโทษ ผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชาในสถานใด ได้เพียงใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ. โดยที่ ข้อ ๓ ของกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยอำนาจการลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๔๙ กำหนดว่า ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้กระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง มีอำนาจสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ หรือตัดเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกินร้อยละ ๕ ของอัตราเงินเดือนและเป็นเวลาไม่เกินสองเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกินหนึ่งขั้น

เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ในวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ ผู้อำนวยการโรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง (นายชุมพล ยอดเจริญ) ได้มาปฏิบัติราชการ แต่เมื่อลงเวลาปฏิบัติราชการแล้ว

/ได้ออกไป...

ได้ออกไปนอกโรงเรียน จึงต้องพิจารณาต่อไปว่า กรณีดังกล่าวเข้าลักษณะการไม่อาจปฏิบัติราชการ
 ได้ของผู้อำนวยการโรงเรียนฯ ตามบทบัญญัติมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
 กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ หรือไม่ โดยการรักษาราชการแทน หมายถึง กรณีไม่มีผู้ดำรง
 ตำแหน่งใดหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ กฎหมายจึงกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่ง
 เข้าไปรักษาราชการแทนตำแหน่งนั้น โดยผู้รักษาราชการแทนมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน
 ซึ่งเกิดขึ้นโดยผลของกฎหมาย ไม่ต้องมีการแต่งตั้ง เมื่อมีผู้ดำรงตำแหน่งหรือมาปฏิบัติหน้าที่ได้แล้ว
 การรักษาราชการแทนก็จะสิ้นสุดลง ส่วนการปฏิบัติราชการแทน หมายถึง การมอบอำนาจ
 ในการสั่งการอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการ หรือการดำเนินการอื่นที่ผู้ดำรงตำแหน่งใด
 จะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรี
 ในเรื่องใด ให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในส่วนราชการเดียวกันหรือส่วนราชการอื่น หรือผู้ว่าราชการจังหวัด
 ปฏิบัติราชการแทนได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งการมอบอำนาจนี้ต้องทำ
 เป็นหนังสือ โดยผู้มีอำนาจในการปฏิบัติหน้าที่มอบอำนาจที่ตนมีอยู่ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือ
 หลายเรื่องให้บุคคลอื่นปฏิบัติแทน เพื่อให้เกิดความรวดเร็ว กระจายความรับผิดชอบ และเพื่อ
 ความสะดวกแก่ประชาชน ซึ่งการมอบอำนาจนี้ใช้ได้ตลอดไปจนกว่าจะมีการถอนอำนาจคืน
 ดังนั้น การไม่อาจปฏิบัติราชการได้ของผู้อำนวยการโรงเรียนต้องเป็นกรณีที่ไม่มี ณ สถานศึกษานั้น
 หรือไม่สามารเข้าดำเนินการจัดการงานของสถานศึกษาด้วยวิธีอื่นได้ และกรณีเช่นว่าต้องเป็น
 ลักษณะการปฏิบัติหน้าที่ทั่วไปหรืออำนาจตามที่กฎหมายกำหนด เมื่อพิจารณาคำกล่าวอ้างของ
 ผู้ฟ้องคดีที่ว่า ผู้อำนวยการโรงเรียนฯ (นายชุมพล) ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ เนื่องจากมีภารกิจ
 ต้องออกไปนอกสถานศึกษา ผู้ฟ้องคดีจึงได้ใช้อำนาจในฐานะผู้รักษาราชการแทนในการตรวจสอบบัญชี
 โรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง (โครงการอาหารกลางวัน) บัญชีเลขที่ ๑๒๐ - ๑ - ๓๔๕๓๒ - ๔
 ธนาคารกรุงไทย สาขารังสิต เพื่อรักษาผลประโยชน์ของทางราชการ เนื่องจากมีกรณีเหตุสงสัยว่า
 มีการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทั้งที่ไม่มีกฎหมายรองรับการดำเนินการดังกล่าว การกล่าวอ้าง
 ของผู้ฟ้องคดีจึงไม่เข้าลักษณะการไม่อาจปฏิบัติราชการได้ตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติ
 ดังกล่าว และกรณีนี้มีไต่กรณีเร่งด่วนหากไม่กระทำการจะเกิดผลเสียหายต่อการบริหารราชการ
 แผ่นดิน หรือก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการบริหารงาน หรือจะทำให้การทำงานของราชการต้องล่าช้า
 เกินสมควร ที่ผู้ฟ้องคดีจะต้องวินิจฉัยอำนาจหน้าที่ของตนเพื่อจะดำเนินการดังกล่าวได้ ข้ออ้าง
 ของผู้ฟ้องคดีนี้จึงฟังไม่ขึ้น ดังนั้น พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวมิได้เป็นไปในวิถีทางที่ผู้ฟ้องคดี
 จะอ้างอำนาจในการรักษาราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนเพื่อดำเนินการดังกล่าว
 ได้ตามบทบัญญัติของกฎหมาย นอกจากนี้ หากมีกรณีที่เป็นที่น่าสงสัยว่ามีการทุจริตใน
 การปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารหรือเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนกรณีใด ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้บริหารของโรงเรียน

/ย่อมสามารถ...

ยอมสามารถรายงานเหตุหรือความผิดปกติหรือความเสียหายต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไป ตามที่กฎหมายในเรื่องนั้นกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในฝ่ายปกครองในการตรวจสอบการใช้อำนาจ ตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นได้อยู่แล้ว การกระทำของผู้ฟ้องคดีตามที่กล่าวมานี้ จึงถือว่าเป็นการไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา อันเข้าลักษณะเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามนัยมาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ สำหรับข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการขอตรวจสอบบัญชีของโรงเรียนฯ กรณีดังกล่าว นั้น ผู้ฟ้องคดีไม่ได้มีเจตนาหรือจงใจที่จะกระทำผิดต่อกฎหมาย เป็นความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เข้าใจผิดในข้อกฎหมาย และบัญชีที่วานี้ได้ถูกปิดบัญชีไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงไม่ทำให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการ นั้น เห็นว่า การกระทำผิดวินัยตามมาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว มิจำเป็นต้องเกิดความเสียหายต่อหน่วยงานเท่านั้น เมื่อพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีเข้าองค์ประกอบความผิดตามมาตรา ๘๕ นี้แล้ว คือ ผู้ฟ้องคดีไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีได้กระทำผิดวินัยตามมาตราดังกล่าว ส่วนการอ้างการไม่เจตนากระทำผิดและความไม่รู้ข้อกฎหมายของผู้ฟ้องคดี นั้น เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐและอยู่ในฐานะผู้บริหารระดับสูงในหน่วยงานทางปกครอง ย่อมมีหน้าที่ต้องศึกษาข้อกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องในอำนาจหน้าที่ของตนเองและที่เกี่ยวข้องให้เข้าใจอย่างชัดเจนเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ข้ออ้างนี้ยอมฟังไม่ขึ้นเช่นกัน

ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีไม่มีความสุภาพเรียบร้อย ไม่รักษาความสามัคคีระหว่างข้าราชการด้วยกัน ในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ อันเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามมาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อวินิจฉัยดังกล่าวไม่เป็นความจริง นั้น เห็นว่า ข้อเท็จจริงปรากฏตามรายงานการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนบุญคุ้มราษฎร์บำรุง ในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ โดยผู้ฟ้องคดีได้เข้าร่วมประชุมในฐานะรองผู้อำนวยการโรงเรียนฯ และได้แจ้งต่อที่ประชุมเกี่ยวกับการดำเนินการโครงการอาหารกลางวันที่มีปัญหาการกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และแจ้งความประสงค์ให้ผู้ดำเนินการโรงเรียนฯ ชี้แจงเกี่ยวกับโครงการการจัดซื้อจัดจ้างการทำกันสาด โดยอ้างว่ากรณีดังกล่าวได้มีการสั่งให้เขียนแบบกันสาดทั้งที่มีการเปิดซองให้ผู้รับเหมาแล้ว เห็นว่า ทั้งสองกรณีเช่นว่านั้น มิใช่เรื่องที่กำหนดไว้ในระเบียบวาระการประชุม อีกทั้งไม่ปรากฏว่าคณะกรรมการสถานศึกษาฯ ได้หยิบยกเรื่องนี้ในวาระการประชุมเรื่องอื่นๆ

/มาเป็นประเด็น...

มาเป็นประเด็นถกกันในที่ประชุมแต่อย่างใด การที่ผู้ฟ้องคดีซึ่งมีฐานะเพียงผู้เข้าร่วมการประชุม มิได้มีฐานะเป็นกรรมการในคณะกรรมการสถานศึกษาฯ ดังกล่าว และผู้อำนวยการโรงเรียนฯ มิได้มอบหมายให้ผู้ฟ้องคดีเข้าร่วมประชุมแทนผู้อำนวยการโรงเรียนฯ ในการประชุมครั้งนี้ได้เสนอเรื่องขอทวงถามการประชุมและมีได้มีการมอบหมายจากคณะกรรมการสถานศึกษาฯ ให้ยกขึ้นชี้แจงเรื่องดังกล่าวต่อที่ประชุม ย่อมเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบว่าด้วยการประชุมของคณะกรรมการสถานศึกษาฯ และในเนื้อหาที่ผู้ฟ้องคดีได้กล่าวมีการพาดพิงถึงผู้อำนวยการโรงเรียนฯ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา และได้ร่วมประชุมเป็นกรรมการและเลขานุการในคณะกรรมการสถานศึกษาฯ ในลักษณะที่อาจก่อความเสียหายแก่บุคคลอื่น นอกจากผู้ฟ้องคดีจะกระทำการไม่เป็นไปตามระเบียบการประชุมฯ แล้ว พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวจึงไม่เหมาะสมอีกด้วย และแม้จะปรากฏข้อเท็จจริงภายหลังจากที่ได้มีการประชุมฯ ว่า คณะกรรมการสถานศึกษาฯ ได้สั่งการให้มีการมอบหมายให้ผู้ฟ้องคดีสืบเสาะหาความจริง ตลอดจนรวบรวมพยานหลักฐานจากครูเจ้าของโครงการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเรื่องดังกล่าว แต่ก็เป็นคนละเหตุการณ์และคนละเรื่องกับพฤติการณ์ในการประชุมที่เป็นเหตุในการดำเนินการวินัยกับผู้ฟ้องคดี กรณีจึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีปฏิบัติตนไม่มีความสุภาพเรียบร้อย ไม่รักษาความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการด้วยกัน อันเข้าลักษณะเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามมาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ จากข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายดังกล่าวเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา กรณีลงนามรักษาราชการแทนผู้อำนวยการโรงเรียนฯ (นายชุมพล) และไม่มีความสุภาพเรียบร้อย ไม่รักษาความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการด้วยกัน ในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ อันเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามนัยมาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีจึงมีอำนาจลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิดได้ตามนัยมาตรา ๑๐๐ วรรคหนึ่ง และวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ประกอบกับข้อ ๓ ของกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยอำนาจการลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน พ.ศ. ๒๕๔๙ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายุพัตธานี เขต ๑ ที่ ๑๕๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีร้อยละ ๕ ของอัตราเงินเดือน ๓๐,๘๔๐ บาท เป็นเวลา ๑ เดือน และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติในคราวประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี เนื่องจากเห็นว่าคำสั่งลงโทษถูกต้องเหมาะสมกับ

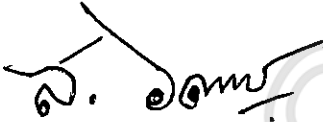

/ความผิดแล้ว...

ความผิดแล้ว โดยได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพิ่มเติมตามประเด็นที่ผู้ฟ้องคดียื่นอุทธรณ์ ทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ข้อเท็จจริงก็ไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้กระทำความผิดแต่อย่างใด จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย คำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น

ส่วนข้ออ้างข้อเถียงอื่นของคู่กรณีในศาลปกครองชั้นต้นได้วินิจฉัยให้เป็นคุณแก่ผู้ฟ้องคดี นั้น ศาลปกครองสูงสุดมิจำเป็นต้องยกขึ้นมาวินิจฉัยอีก เนื่องจากมีข้อประเด็นที่อุทธรณ์ การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย
พิพากษายืน

นายสมยศ วัฒนภิรมย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

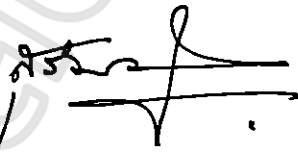
นางสิริกาญจน์ พานพิทักษ์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายณัฐ รัฐอมฤต
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายธีระเดช เดชะชาติ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสุรัตน์ พุ่มพวง
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายวิโรจน์ ธิตา

